

השריון נובש עיר

קפיטן ל' ק' קול

נפוצו לעתים כה קרובות לפני כן, עד שאף אחד לא התיחס אליהן ברצינות. אולם לפני תום אותו יום הפכו השמועות למציאות! כל תכניות החגיגות נופצו על-ידי התקפות פתאומיות של כוחות גרילה, שפרצו באיזור הצפוני של גורת הקורפוס ה-3.

אם כי בתחילה לא נערכו כל התקפות באיזור מאי תו, החליט גנרל טראנג, מפקד דיביזיה 7, שלא להסתכן. הוא העמיד בכוננות את הדיביזיה, ופקד על גדוד-הסיור המשוריין להציב פלוגה ב-מאי תו, כשתפקידה לאבטח את המפקדה העיקרית של הדיביזיה ואת העיר. המשימה נפלה בחלקה של פלוגה א'.

קפיטן נגויאן וין, מפקד הפלוגה, הפסיק מייד את מסיבת חג הטאט של יחידתו כדי לארגן את כוחותיו. בשעה 1930 נעה הפלוגה מחניונה, במזרח העיר, תפסה עמדות לאורך רחוב הונג וואנג והמתינה להתקפת האויב.

ההמתנה לא ארכה זמן רב. זמן קצר לאחר השעה 0400 החלו נופלות פצצות-מרגמה במחנה יחידת ריינג'רים, שנמצא במקצת צפונה מעמדות פלוגה א'. ב-0415 החלה התקפה כבדה על הריינג'רים ע"י גדוד 261 ב' של הויאט-קונג, והלה ביקש

הדרו"חות הבאים מויאט-נאם מכסים כמעט את כל תחומי התעניינותו של קצין השריון — מפריטי הציוד האישי בקרב, עד שיטות חדשות במבצעים מן האויר. ואולם, נושא אחד טרם כוסה במידה הדרושה: לוחמת שריון בשטח בנוי.

מתקפת הטאט * 1968 של הויאט-קונג סיפקה לאמריקנים רבים הזדמנות לרכוש ידע על האפשרויות של הפעלת שריון בשטחים בנויים. קרב מאי תו, שנמשך מ-31 בינואר 1968 עד 2 בפברואר 1968, מקנה אפשרות ללימוד לוחמת שריון בשטח בנוי.

5 ימים לפני פרוץ הקרב חזרה פלוגה א' של גדוד הסיור המשוריין 6 של צבא דרום ויאט-נאם למאי תו, שם שכנו מפקדות הגדוד ודיביזיית חי"ר 7 של צבא דרום ויאט-נאם. לאחר ארבעה חודשים של אבטחת כביש מס' 4, קיבלו אנשי היחידה חופשות לביקור קרובים, למנוחה ולהכנות לקראת החגים הקרבים, בהם תקויים, כפי שהניחו, הפסקת-אש.

ב-30 בינואר היתה רק כמחצית הפלוגה בבסיס. שמועות על התקפה קרבה ובאה

* טאט — חג ויאט-נאמי; מועד בו נערכה מתקפה רבת-י של הויאט-קונג — המער.

תגבורת. בתגובה לכך פקדה מפקדת דיבי-
זיה 7 על פלוגה א' לשלוח מחלקה מעבר
לתעלת באו דין, לעזרת הריינג'רים.
כאשר הגיעו אנשי מחלקה מס' 1 למחנה
הריינג'רים, נמצאו אלה במצב חמור.
זמן קצר לאחר 0500 הוסבה שימת-לבה
של פלוגה א' אל איום נוסף. מחלקה מס' 2,
שהיתה ערוכה לאורך אי התנועה המרכזי
של העיר, דיווחה שגילתה אויב הנע מזר-
רחה; היה זה גדוד הוואט-קונג 261 א'
שנע לאורך רחוב טרי פו אונג. תוך שניות
פרץ קרב-אש עז בין שני הכוחות. אנשי
הוואט-קונג המטירו על עמדות מחלקה
מס' 2 כמות הרסנית כל כך של רקטות
„ב-40“, עד כי האדמה נראתה כמתהפכת
סביב רכביהקרב שלהם. למרבה המזל,
מנעה האש הכבדה של השריונאים מן
האויב להנחית אש מדוייקת, ושלושת
כלי-הרכב של המחלקה הצליחו לסגת 100
מטרים מזרחה. לאורך רחוב נגויאן טרי,
ללא אבדות.
קפיטן וין הורה מייד למחלקה מס' 3
לערוך התקפת-נגד, על-ידי הסתערות
צפונה לאורך רחוב נגויאן טרונג לונג.
משקרבה המחלקה לאי התנועה, החלה
סופגת אש מנשק אוטומטי, שנורתה על-
ידי אנשי הוואט-קונג מתוך הבתים. הי-
נגמ"שים השיבו אש, כאשר הגיעה המח-
לקה אל אי התנועה נכנסה לתוך שדה
של אש נ"ט עזה, ונאלצה לסגת לעמדות
בהונג וואונג. באותו זמן החזיקה מחלקה
מס' 2 בעמדותיה ברחוב נגויאן טרי. מפקד
המחלקה קידם את הנגמ"ש, שנשא תותח
לא-ירתע בן 57 מ"מ, וזה, כנראה, בלם
את האויב. ואולם, האויב הצליח להעביר
צוותי רקטות „ב-40“ מבעד למבנים שב-
חלק הצפוני של הרחוב ואלה תפסו שם
עמדות כדי לירות על המחלקה. ברגע בו
עמדה המחלקה לערוך התקפת-נגד ספג
הנגמ"ש בעל התותח לא-ירתע פגיעה ישי-
רה מרקטה „ב-40“. משגברה האש נ"ט,
נסוגה שארית המחלקה במהירות. לעמדות
ברחוב הונג וואונג. כך נתאפשר לוואט-
קונג לתפוש את בית-הספר הקתולי שב-
פינה הצפון-מערבית ואת בית-החולים
שבפינה הדרום-מערבית של הצטלבות
הרחובות הונג וואונג ונגויאן טרי.
לאחר הצלחה פתאומית זו הגביר האויב
את לחץ התקפתו. דרך חצרות בית-
החולים ובית-הספר במאמץ להיכנס לעיר
עצמה. התפתח קרב אכזרי. אנשי הוואט-
קונג ירו בשריונאים החשופים לגמרי,

מתוך עמדות מוסתרות בתוך הבתים. למ-
רות זאת החזיקו הללו בעמדותיהם, והשי-
בו באש עזה ממקלעי ה-0.5 וה-0.3. האויב
לא יכול היה לעמוד מול עוצמת-האש
הגדולה של הנגמ"שים. בשלב זה התפתח
הקרב לסדרת התכתשויות בודדים.
בהתכתשויות אלה היו מעשי הגבורה
לדבר שכיח. האנשים ירדו ללא הרף מכלי
רכבם, כדי להסתער על עמדות הוואט-
קונג ברימוניידי וחשפו את עצמם לחלו-
טין על מנת להיטיב לירות לתוך עמדות
האויב.
הגבורה שגילו השריונאים תומחש היטב
על-ידי תיאור פעולותיו של אחד החיילים,
שהשתתף בחילוץ הנגמ"ש, שנפגע בתחי-
לתו של הקרב.
במשך כל הבוקר נעשו ניסיונות לחלץ את
הנגמ"ש הפגוע, נושא התותח לא-ירתע.
בסביבות השעה 0900, כאשר שכך הקרב
במקצת, החל רבי-טוראי טראון נגיק
אוט להתקרב אל כלי-הרכב הנטוש. הוא
ניצל את העצים שלאורך צדו הדרומי
של הרחוב כמחסה תוך כדי תנועתו.
האויב גילה עד מהרה את תנועתו, וכיוון
אליו אש עזה, במאמץ להניס אותו.
למרות שכדורים פגעו סביבו, המשיך רבי-
טוראי אוט לנוע מעץ לעץ עד שהגיע אל
כלי-הרכב. בינתיים הספיק נגמ"ש אחר
לנוע להצטלבות, והחל יורה אש שיתוק
אל המבנים שממול לכלי-הרכב הפגוע. זו
היתה ההסחה לה נזקק רבי-טוראי אוט.
לפני שהיה באפשרותם של אנשי הוואט-
קונג להפנות שנית את תשומת-לבם אליו,
קפץ אוט על הרכב, הסיר מקלע 0.3
מחצובתו שבצד הרכב, הניחו על לוח
המגן של צריח המפקד, והחל יורה לתוך
עמדות האויב. בראותו זאת תימרן מפקד
הנגמ"ש השני את רכבו אל מאחורי ה-
נגמ"ש הפגוע וחיבר אליו כבל גרירה.
בטרם עלה בידי הוואט-קונג לכוון אש
נ"ט מדוייקת אל שני כלי-הרכב, חזרו
השניים אל קויהם. בעקבות פעולה זו
הועלה רבי-טוראי לדרגת סמל.
בעוד פלוגה א' והריינג'רים בולמים את
האויב, תפסו שאר יחידותיו של גדוד
סיוור 6 וגדוד 3 מן הרגימנט ה-11 הדרום
וואט-נאמי עמדות לאורך רחוב נגויאן
טרונג לונג ליד מפקדת הדיביזיה. פלוגה
ג' נפרסה לאורך דרך תואון קיאט, כדי
לאבטח את שדה-התעופה בין-דווק ולבלום
את גדוד 263 של הוואט-קונג. גדוד 3 נע
אל מפקדת הדיביזיה בשעה 0900, החל

מפלס את דרכו לאורך הצד המערבי של
רחוב הונג וואונג. לעבר פלוגה א'.
כאשר פתח גדוד 3 בתנועתו החלו אזר-
חים, אשר גרו בקטעי העיר שנתפסו על-
ידי הוואט-קונג, נוטשים את בתיהם. בת-
חילה היו אלה רק מעטים, מבולבלים
ומהססים, ונראה כי לא יכלו להחליט מי
יסייע להם: הוואט-קונג או כוחותיה של
ממשלת דרום וואט-נאם. הם החליטו רק
לאחר שראו את החיילים הדרום וואט-
נאמים באים לעזרת אורחים פצועים; ואז
החלו נוהרים לתוך עמדותיה של פלוגה
א', בגררם את ילדיהם המתים או בנשאם
את זקניהם הפצועים.
הוואט-קונג ניצל יציאה-בהמון זו כדי
להימלט מפני גדוד 3 המתקדם, ומפני האש
הרצחנית של השריון. כאשר נעו הפליטים
לאורך הרחובות לעבר עמדות החיילים
הדרום וואט-נאמים, נראו אנשי גרילה,
במדים ירוקים, נסוגים אל עבר אי התנועה
ומאחורי בית-הספר.
תנועת האזרחים היתה איום-ככוח לגייסות
הדרום וואט-נאמים במשך היומיים הי-
באים. לא הוטלו עליה כל הגבלות; לכן
נעו האזרחים בחופשיות בין הכוחות הי-
ריבים, בהעבירם את מיטלטליהם לאזורים
שקטים יותר בעיר.
עד לשעה 1200 עצרו השריונאים לחלוטין,
ללא עזרת חי"ר, את תנועת האויב לאורך
רחוב נגויאן טרי, הדפו את הוואט-קונג
מבית-החולים וסיהרו את חדרי החזית
באגף הדרומי של בית-הספר.
בשעה 1300 הגיע גדוד 3 להצטלבות,
ונערך בצפיפות מאחורי קיר קטן לאורך
החלק המזרחי של רחוב הונג וואונג. כדי
להסתער על בית-הספר, בהינתן האות
נע החי"ר אל תוך האגף הדרומי של בית-
הספר בקלות מפתיעה. ואולם, הסתערות
זו היתה התנועה היחידה שביצע החי"ר.
לאחר שעברו את החדרים אותם סיהרו
השריונאים, התפתח קרב אכזרי בפרוץ-
דורי הבנין, במשך 4 שעות.
בהילחם החי"ר על בית-הספר, סייעה לו
פלוגה א' מעמדותיה שלאורך רחוב הונג
וואונג. בקרב על בית-הספר נורתה על
השריונאים אש פזורה מן הבניינים הסמו-
כים. קשה היה לאכזר את האויב, מאחר
שירה כשהוא ניצב עמוק בין הבתים.
בשעה 1700 סוהרה קומת הקרקע של
בית-הספר, ופלוגה א' וגדוד 3 החלו נעים
לאורך רחוב פאן היאן דאו, אל מאחו
האויב. היחידה המובילה התקדמה רק 150

מטרים, כאשר החלה סופגת אש אויב מאחור. הקומות העליונות של בית-הספר ושל הבתים שלאורך רחוב פאן היאן דאו לא טוהרו על-ידי החי"ר. האש הפתיעה את היחידות הדרום ויאט-נאמיות, והן נסוגו לרחוב הונג וואונג, כדי להתארגן מחדש ולנסות שנית. הן נכשלו בשני ניסיונות נוספים לנוע לאורך הרחוב לפני החשכה.

לבסוף, ממש לפני החשכה, הפסיקו הדרום ויאט-נאמים את ניסיונותיהם להתקדם לאורך פאן היאן דאו, ונעו לאחור כדי להתארגן לקראת הלילה. פלוגה א' וגדוד 3 קיבלו פקודה לסגת לצדו המזרחי של הונג וואונג, ובכך התאפשר לויאט-קונג לחזור ולתפוס את קומת הקרקע של בית-הספר. פלוגה ב', שלא נעה כלל במשך היום כולו, קיבלה פקודה להישאר בעמדותיה שבתג'וואן טרונג לונג.

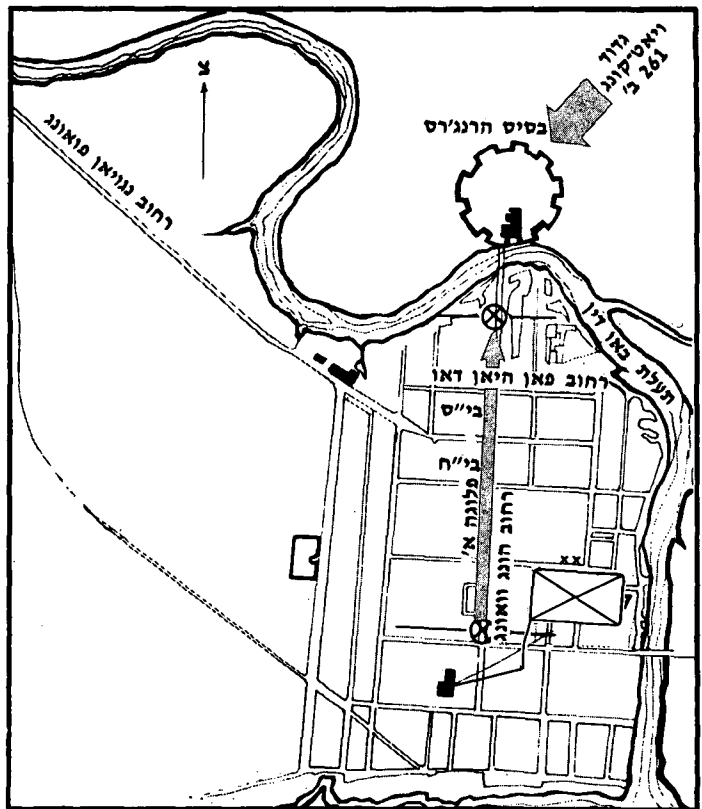
פלוגה ג' שבשדה-התעופה בין-דוק הוח-לפה בפלוגה מדיביזיית חי"ר 9, ונעה לאבטח מתקן צבאי אמריקני שממערב לעיר.

הערב היה שקט, פרט לצליפות מספר ולי-הפגזה ממושכת של עמדות האויב, שנעדר-כה על-ידי ארטילריה המוצבת במחנה הבסיסי של דיביזיית חי"ר 9, בדונג טאם. הפגזה זו גרמה נזק ניכר לחלק המערבי של העיר, והאירה את השמים באור אדמדם-בהיר.

במשך כל הערב ערכו כוחות הויאט-קונג התקפות גישוש על עמדות הריינג'רים; ובשעה 2400 תקפו בכוח. למרבה המול סופח לריינג'רים זרקור מותקן על גיפ ובסביבה נמצא מטוס, חמוש במקלעי „גאטלינג" בני 7.62 מ"מ.

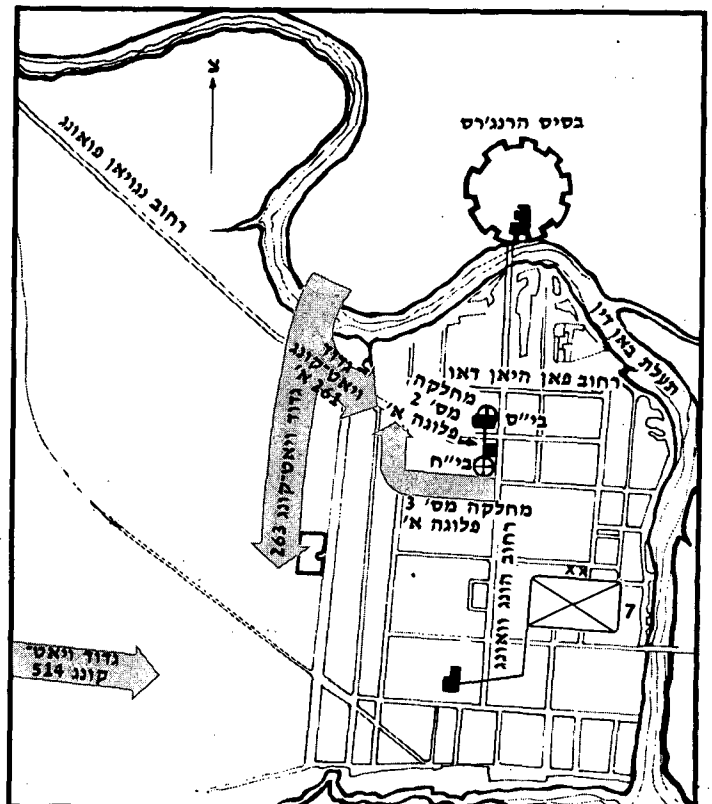
המטוס הוזעק לסייע לריינג'רים ונמצא מעל למקום תוך דקות, אך לא הצליח להבחין בעמדותיהם. מפקד כיתת הזרקור בא לעזרתו, הפעיל את הזרקור וכיוון את הקרן ישירות כלפי מעלה. לאחר שהטייס זיהה את העמדות הונמכה הקרן כדי להאיר את האויב. המטוס פתח מייד באש על הכוחות המסתערים, והדפם לאחור. שארית הלילה עברה בשקט, פרט לפטרולים הממונעים של פלוגה א'.

עם אור ראשון של 1 בפברואר הופעלו שני גדודים מכוח הנהרות של דיביזיית חי"ר 9 האמריקנית בקרב מאי תו. הם נכנסו לחלק המערבי של העיר, והחלו הדפיס צפונה את גדודי הויאט-קונג 514 ו-263.

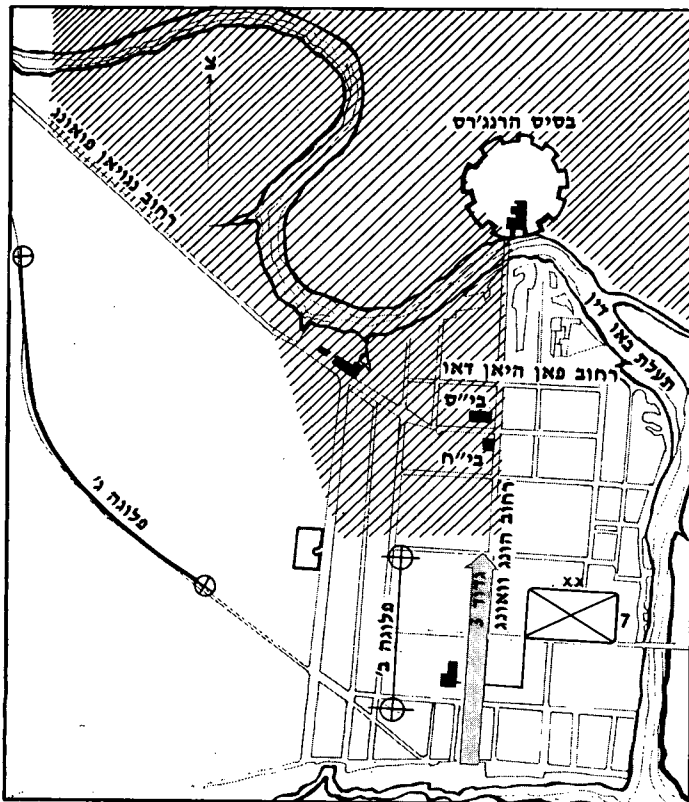
התקפת גדוד 261 של הויאט-קונג על מחנה הריינג'רס, ב-31 בינואר

התקפת גדודי הויאט-קונג 261א', 263 ו-514 על העיר מאי תו

בשעה 0900 תקפה פלוגה ג' לכיוון מזרח לאורך רחוב נגויאן טרי פואונג. משימתה היתה לכבוש את מפקדת הוואט-קונג, שמוקמה בתחנת-האוטובוסים העירונית. הפלוגה יצאה ללא הכנה ארטילרית או סיוע חי"ר. לאחר שעשתה 600 מטרים בלבד הומטרו עליה רקטות "ב-40" ואש מנשק אוטומטי מן הבתים שלאורך הרחוב. הפלוגה נעה בשדרה, וכל ארבע מחלקו-תיה נפגעו בעת ובעונה אחת. שוב לא יכלו החיילים הדרום ויאט-נאמים לגלות את האויב המוסתר היטב. שני נגמ"שים הוצאו מכלל פעולה במטח הראשון. דבר זה פילג' את הפלוגה לשניים. הנגמ"שים המובילים המשיכו לפלס דרכם קדימה, ושניים מהם הוצאו מכלל פעולה מול תחנת האוטובוסים. ואולם, ארבעה נגמ"שים הצליחו להגיע אל עמדות פלוגה א'. יתר הנגמ"שים חזרו למתקן הצבאי האמריקני. מייד לאחר שעזב הנגמ"ש האחרון את איזור תחנת האוטובוסים, הוזעק חיל-האוויר, כדי להשמיד את הנגמ"שים שניטשו פגועים, כך שאנשי הוואט-קונג לא יוכלו לתפוס את כלי-הנשק שעליהם. לאחר ההתקפה האחרונה על כלי הרכב הנטושים הודיע פקח-האוויר הקדמי ליועץ (האמריקני) של פלוגה ג' כי גל המטוסים הבא ייכנס לצליפה על תחנת האוטובוסים. פחות מ-5 דקות לאחר-מכן, ועוד לפני שנערך יעף הצליפה, הודיע פקח-האוויר כי חיילי הוואט-קונג נוטשים את תחנת האוטובוסים לכיוון צפון, וצולחים בשחיה את תעלת באו דין. נראה שעלו על רשת היועצים האמריקאים, וכאשר שמעו כי עומדים להפעיל נגדם מטוסי-קרב, החליטו להתחמק כל עוד ניתן הדבר. במשך הבוקר נשארה פלוגה א' בעמדות-חסימה לאורך הונג וואונג, וסייעה להתקפת פלוגה ג' באש מרגמות. בשעה 1300 קיבלה הפלוגה פקודה לסייע לגדוד 3 לכבוש מחדש את בית-הספר ולתקוף בשעה 1500 לאורך פאן היאן דאו. שתי היחידות למדו את לקח היום הקודם. בשעה 1500 פתחה פלוגה א' באש מכל כלי-הנשק האוטומטיים שלה לעבר בית-הספר והבניינים הסמוכים לו. בעוד המרגמות יורות אל השטח שמאחורי בית-הספר. דקות אחדות לאחר-מכן התרומם החי"ר מאחורי החומות שממול בית-הספר והסתער. ברגע שנכנס החייל הראשון לתוך הבניין, פרצה מחלקת נגמ"שים

עמדות הפלוגות השניה והשלישית של הגדוד השישי המשורייני והתקפת הגדוד השלישי בשעה 0200, ב-31 בינואר, במאמץ לכבוש מחדש את ביה"ס וביה"ח.

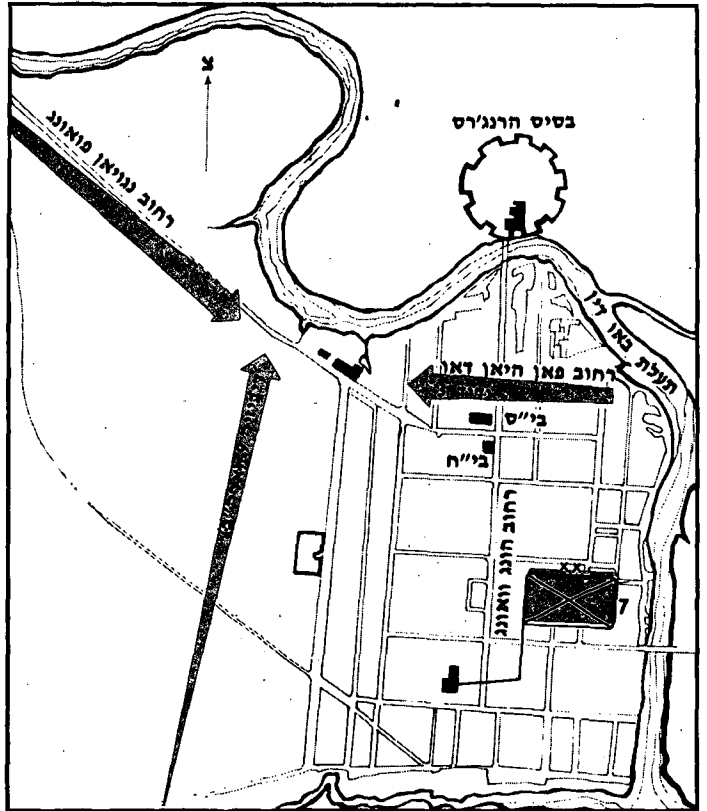
אחת לחצרו כדי להעניק אש-סיוע טובה יותר. יתר היחידות של פלוגה א' וגדוד 3 החלו נעות לאורך פאן היאן דאו, בחלפן על פני בית-הספר.

תנועה זו לאורך הרחוב יצרה אותה בעיה שהתעוררה ביום הקודם. הקומות העליונות של הבניינים לא טוהרו, ואש צלפים נור-תה מהן לעבר גבן של היחידות המובי-לות. אולם, הפעם לא היתה כל נסיגה. הכוחות החזיקו מעמד במשך דקות מספר, כדי לאכן את עמדות האויב, ואלה בווער על-ידי כוחות החי"ר.

בשלב זה שונה קצב הקרב; קרב של מהלכים נועזים ומהירים הפך לקרב אטי ושיטתי. במשך שלוש השעות הבאות נע החי"ר באטיות דרך כל בית שלאורך הר-חוב, כדי לוודא שלא נותרו בו אנשי אויב. הנגמ"שים סייעו לחי"ר בירי אל עמדות ידועות או חשודות כעמדות אויב. אם כי שיתוף-הפעולה בין שתי היחי-דות היה יעיל יותר מאשר ביום הקודם, עדיין התעוררו בעיות אחדות לגבי השריונאים. הם התקשו מאוד לעקוב אחר התקדמות החי"ר בתוך הבניינים. פעמים רבות פתחו באש על עמדה, שנתפסה כרגע על-ידי כוחות חי"ר יידישתיים. למרבה המזל לא נגרמו כל אבדות בשל ליקוי זה בקשר בין היחידות. בעיה נוספת היתה חוסר יכולתם של הנגמ"שים לתמרן ברחובות הצרים. הבעיה החמירה כיוון שהפלוגה כולה היתה ערוכה בשדרה לא-רך הרחוב. פעמים רבות הוכרחו כלי הרכב המובילים להמתין עד שהפלוגה כולה נעה לאחור, לפני שיכלו לתמרן לעמדות-ירי טובות יותר. למרבה המזל טיהרו אנשי החי"ר את הצוותים נ"ט של האויב מן המבנים לפני שהספיקו אלה לירות לעבר הנגמ"שים הנייחים. אולם פעמים מספר אירע, שנגמ"שים נעו לא-חור, תוך כדי תמרון, והתנגשו בכלי-רכב שנעו אחריהם.

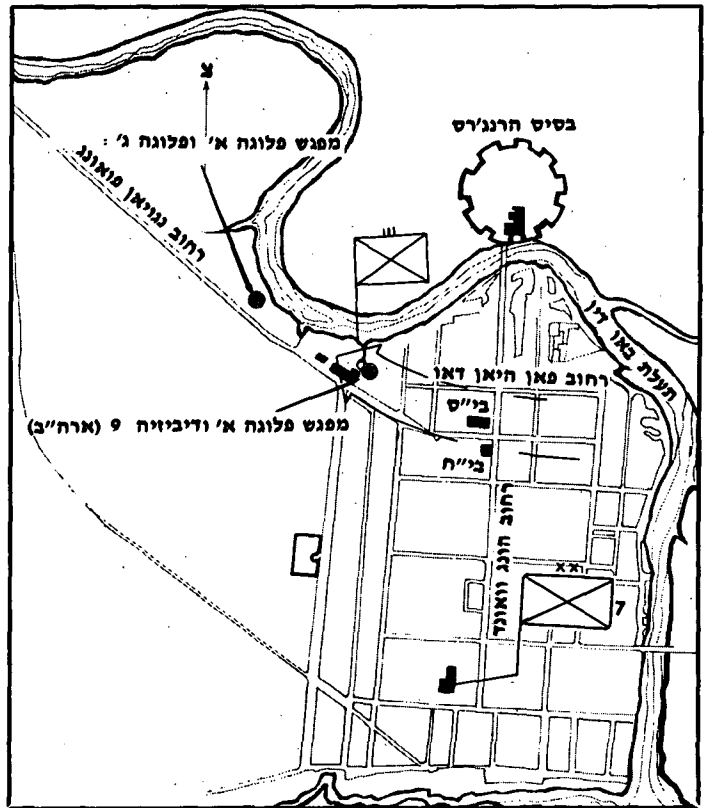
בדיוק משהגיעו שתי היחידות הדרום ויאס-נאמיות ליעדיהן בפאן היאן דאו ובטראן קוק תאן, נצטוו לחזור להונג וואונג למשך הלילה. השריונאים צייתו בחוסר רצון. הם לא רצו לוותר על 500 המטרים שנכבשו בקושי מידי האויב.

כאשר הגיעו שתי היחידות חזרה להונג וואונג, החלף גדוד 3 בגדוד 3 מן הרגי-מנט הדרום ויאס-נאמי ה-12, ופלוגה א' תפסה עמדות לאורך הונג וואונג. הגדוד

התקפת הנגד של האמריקנים ב-1 בפברואר

התקפת הפלוגה הראשונה ב-0800, 2 בפברואר

מן הרגימנט ה-12 נערך בחצר בית-הספר.
שקט שרר בעיר עד שעה 0400 למחרת. בשעה זו הסתננה קבוצה קטנה של אנשי ויאט-קונג לתוך בית-הספר ופתחה באש על אנשי גדוד 3, ואלה נסוגו מן החצר. זמן קצר לאחר שהחיל האחרון עזב את בית-הספר, פתחו אנשי ויאט-קונג באש לעבר נגמ"ש שממול לבניין. השריונאים השיבו מיידי אש, ושיתקו את עמדות האויב. שארית הלילה עברה בשקט. עם עלות השחר שררה דממת-מוות בעיר. לא נראתה כל תנועה. קפיטן וין, שחש כי האויב נסוג, שלח פטרולים רגליים כדי ליצור מגע. כאשר חזרו הפטרולים מסיווריהם בבניינים שלאורך הרחובות נגדו יאן טרי ופאן היאן דאו בלי שנתקלו באויב, הורה קפיטן וין לפלוגתו לנוע בזהירות לאורך הרחוב, כשהחילים יור-דים מן הנגמ"שים כדי לטוהר את הבניינים. כאשר עבר חוד הפלוגה את מאגר המים העירוני פגש בכוחות החלוץ של דיביזיית חי"ר 9 האמריקנית. יחד המשיכו לעבר תחנת האוטובוסים.
כאשר קרבו הרגלים האמריקנים והשריר-נאים הדרום ויאט-נאמים לתחנת האוטובוסים, ברחו אחרוני ויאט-קונג, בהש-אירם מאחור צלפים אחדים לחיפוי על נסיגתם.
פלוגה א' המשיכה לאורך רחוב. נגויאן טרי עד שפגשה בפלוגה ג', שנעה לעבר תחנת האוטובוסים מכיוון המתקן הצבאי האמריקני.
כאשר נפגשו שתי יחידות גדוד סיור 6, נסתיים הקרב על העיר מאי תו. כוחות דרום ויאט-נאם, בסיוע בעלי-בריתם האמריקנים, השתלטו על העיר. הקרב עלה באכזות רבות בנפש (101 הרוגים, 110 פצועים ו-24 נעדרים), בציוד (3 נגמ"שים על כלי-נשקם נהרסו כליל ו-2 ניזוקו), וברכוש (למעלה משליש העיר נהרס על-ידי הארטילריה). אולם אבדות האויב הסתכמו ב-716 הרוגים ו-82 שבויים, וחשוב ביותר — לא עלה בידי ויאט-קונג למלא משימתם — השתלטות על העיר.
אם כי בפעולה זו לא השתתפו טנקים או גייסות אמריקניות, הופקו ממנה לקחים חשובים, שגם כוחות-שריון אמריקניים יוכלו לנצלם.
שוב הוכח בעליל, כי כוח שריון יכול לעמוד בפני כוח עדיף מבחינה כמותית — בשלבים הראשונים היתה זו פלוגה אחת

מול שני גדודים — ולהביסו בשטח בנוי; זאת בתנאי שהיחידה ממושמת, ומנצלת כהלכה את עוצמת האש. אין פירוש הדבר שיש להפעיל שריון ללא חי"ר מסייע, אך אפשר ללמד מכך, כי ביכולתו של השריון לשרוד בתוך עיר גם ללא סיוע.
הצורך בסיוע הודגם היטב במשך הבוקר השני של הקרב, כאשר פלוגה ג' תקפה לאורך רחוב נגויאן טרי פואונג, כדי לכבוש את תחנת האוטובוסים. לא ניתן לה סיוע של חי"ר או סיוע ארטילריה בהתקפתה זו, ועל כן נפגעה קשות. פעולה נועזת ומהירה חיונית ביותר בקרבות שריון; אך ללא שימוש בכלי-הנשק התקניים לריתוק האויב, באש מסייעת לריכוזו ובחי"ר לביעורו מן הבניינים, עלול כוח-שריון הנע לאורך רחוב להיות מושמד על-ידי האויב.
בעיה חשובה בה התנסתה פלוגה א' היתה חוסר יכולתה לתמרן במשך ההתקפה לאורך רחוב פאן היאן דאו במשך שעות אחר-צהריים של 2 בפברואר. ניסיונה מצביע על כך, שבלוחמת שטח בנוי נדרש תכנון מדוקדק, אשר יקבע מראש כמה כלירכב נחוצים וניתנים להפעלה יעילה בסיוע לחי"ר. נתונים חשובים לתכנון הם רוחב הרחובות ויכולת הנגמ"שים לתמרן שלא ברחובות. במצב הנתון איפשר רוחב הרחובות לשלושה נגמ"שים בלבד לסייע ביעילות לחי"ר ועם זאת לתמרן ביעילות. ברם, הודות להריסות שנגרמו על-ידי הארטילריה, יכלו הנגמ"שים לסור מן הרחובות ולירות ביעילות באויב. למרבה הצער לא נוצלה אפשרות זו.
במשך אותה פעולה התקשו השריונאים בזיהוי העמדות הקדמיות של החי"ר. הדבר מצביע על הצורך בתיאום הדוק ובקשר רצוף בין השריון לבין החי"ר בשטח בנוי. יש לספרר בניינים או לזהותם בצורה אחרת, כדי להקל על זיהויים על-ידי שני הכוחות. על הקשר בין שני הכוחות להיות רצוף, כך ששניהם ידעו במשך כל העת האחד את מקומו של האחר. הואיל וקשר הרדיו באפנון תדר הוא במקרים רבים בלתי אמין בשטח בנוי, יש לתכנן שימוש בקשר קר.
בתחום הקשר נתקל הגדוד בבעיה אחרת, המטרידה יחידות-צבא מאז החלו להשתמש בקשר-רדיו בשדה הקרב: האזנה על-ידי האויב. דבר זה הודגם בבהירות בבוקר 2 בפברואר, כאשר הודיע פקח-האוויר הקדמי על הכוונה לתקוף את תחנת האוטובוסים

במטוסי-קרב, ובעקבותיה — נסיגת ויאט-קונג מן המקום. הלך מדבר בעד עצמו. הקושי בסימון עמדות הריינג'רים במשך ליל 31 בינואר/1 בפברואר מצביע על כך, שעל המפקד להקפיד כי יחידתו תהיה מסוגלת לסמן את עמדותיה בלילה. התור-שיה שגילה צוות-הזרקור בסימון עמדות הריינג'רים בהיעדר אמצעים אחרים ראוי להערכה מיוחדת. אולם אלתור כזה, מן הדין שלא יהיה דרוש כלל; על היחידות להצטייד באורות-סימון, כחלק מצידודן. כן יש להכין אמצעים משניים, נוסף לאורות-הסימון — כפחיות של מנות-קרב ממולות אות בעפר ובדלק.
יש להקדיש שימת-לב לפיקוח על תנועת אזרחים באיזור הלחימה בעיר. עקב חופש התנועה שניתן לאזרחים במשך היום הראשון של הקרב, יכלו אנשי הגרילה להתחפש לאזרחים ולהסתנן לכל חלקי העיר. לפחות כיתה אחת של ויאט-קונג, בבגדים אזרחיים, נראתה בעורף עמדות פלוגה א'. כן יתכן, כי אנשי ויאט-קונג שאבו מידע על מצב הגייסות הדרום ויאט-נאמיים ועל עמדותיהם מן האזרחים ששבו לבתיהם. לעולם לא נדע אם תנועת האזרחים הפריעה, למעשה, לפעולת הכוחות הדרום ויאט-נאמיים, אולם הסיכון היה קיים. צריך היה להטיל מגבלות כלשהן על תנועותיהם, לפחות למען שלומם שלהם, אם לא מסיבות אחרות.
בעיה שלא עמדה בראש דאגותיהם של השריונאים, אולם השפעתה היתה ניכרת, היתה טיהור הקומות העליונות של בניינים. במשך שתי ההתקפות לאורך רחוב פאן היאן דאו טיהר החי"ר את קומות הקרקע בלבד. טכניקה זו איפשרה לאנשי האויב להישאר בעורף הכוחות. כיסי-אויב אלה גרמו בלבול רב, כאשר פתחו באש על הכוחות הדרום ויאט-נאמיים התוקפים מעורפם. ניתן להתגבר על בעיה זו בקלות אם פועלים על-פי הדוקטרינה המקובלת בצבא ארה"ב: טיהור בתים מלמעלה למטה. לבסוף, המצב בו נשאר כוח מדולדל במאי תו עלול היה לגרום לשואה. גם אם שהתה יחידה זמן רב בשדה, או שהיא מתכוננת לחוג חג לאומי, אל לו למפקד להרשות כי מתח הכוננות ירד בשעת מלחמה נגד גרילה. בגלל כוננות בלתי מספקת של היחידות כמעט שאבדה מאי תו. רק אומץ-לבם של השריונאים וסיסתם, "לא לוותר על אף שעל אדמה" — הם שהצילו את העיר.